

Problema liniilor si suprafetelor ascunse în grafica 3D. Algoritmul orizontului mobil

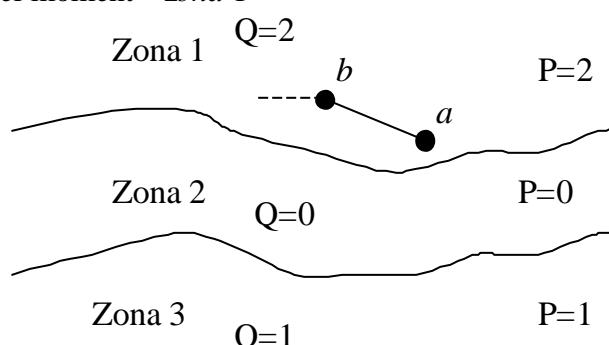
Lect.dr. Felix FURTUNA
Catedra de Informatica Economica, A.S.E. Bucuresti

Algoritmul orizontului mobil este un algoritm de tip linii ascunse. Prezentarea facuta în continuare este adaptata la suprafete construite prin functii de doua variabile $Z = f(x,y)$. Ideea de baza a algoritmului este aceea de a descompune suprafata într-un anumit numar de linii care ar putea fi obtinute si prin sectionare succesiva. Fiecare linie este reprezentata la rândul ei, printr-o succesiune de puncte.

Keywords: algorithm, hidden lines, variables, segments, hidden surface.

Se noteaza cu L_0 numarul de linii în care se descompune suprafata și cu P_0 numarul de puncte din care este construită o linie. Cu cât L_0 și P_0 au valori mai mari, cu atât reprezentarea va fi mai exactă. Construirea suprafetei începe cu trasa liniei aflate cel mai aproape de observator, apoi urmatoarele, în ordine. Suprafata construită va împartii ecranul (fereastră de vizualizare) în orice moment al reprezentării în trei parti:

1. O parte care corespunde zonei vizibile aflate deasupra suprafetei reprezentate până în acel moment - *zona 1*
2. O parte mascată de suprafata reprezentată până în acel moment - *zona 2* - care este invizibilă
3. O parte ce corespunde zonei vizibile aflate sub suprafata reprezentată până în acel moment - *zona 3*

Punctul *b* este deja trasat, are codul asociat Q și coordonatele (A_2, B_2) . Punctul *a* urmează să fie trasat odată cu segmentul *ba*, are codul asociat P și coordonatele (A_1, B_1) . Frontiera dintre zona 2 și zona 1 se numește *orizontul superior* iar frontiera

O linie va fi construită din P_0-1 segmente mici care se vor trasa consecutiv. Un segment se trasează integral, parțial sau deloc după cum cele două puncte care-l definesc se află într-o zonă vizibilă sau în zonă invizibilă. Se notează cu P codul punctului final al unui segment. Valorile atașate punctului P sunt:

$$P = \begin{cases} 2, & \text{Daca punctul este în zona 1} \\ 0, & \text{Daca punctul este în zona 2} \\ 1, & \text{Daca punctul este în zona 3} \end{cases}$$

Analog, se definesc valorile atașate punctului Q , punctul initial al unui segment:

$$Q = \begin{cases} 2, & \text{Daca punctul este în zona 1} \\ 0, & \text{Daca punctul este în zona 2.} \\ 1, & \text{Daca punctul este în zona 3} \end{cases}$$

Linia orizontului superior - LCS

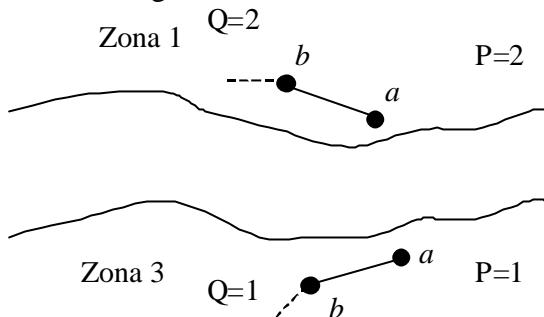
Linia orizontului inferior - LCI

dintre zona 2 și zona 3 se numește *orizontul inferior*, denumiri care dau titulatura metodei.

Situatiile care se pot întâlni sunt următoarele:

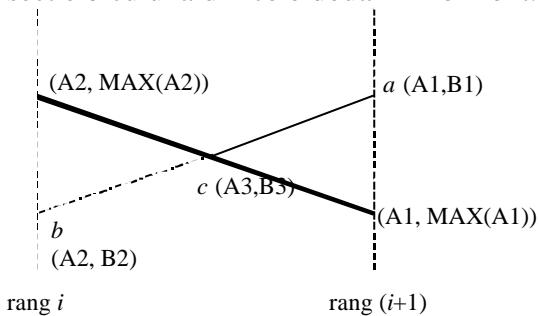
A. $P = 2$ și $Q = 2$ sau $P = 1$ și $Q = 1$

Ambele puncte sunt fie în zona 1 fie în zona 3 și segmentul ba este vizibil:

B. $P=2$ și $Q=0$ sau $P=1$ și $Q=0$ sau $P=0$ și $Q=1$ sau $P=0$ și $Q=2$

Un punct se află în zona 2 și celalalt în zona 1 sau zona 3. Segmentul ba este parțial vizibil și va taia fie orizontul superior fie orizontul inferior. Se calculează coordonatele $(A3, B3)$ ale punctului de intersecție c cu una din cele două linii orizont.

Fiecare punct din liniile ce compun suprafața de reprezentat are un rang de la 1 la P_0 . Pentru un rang oarecare, i , se cunosc coordonatele punctului aflat pe orizontul superior și pe orizontul inferior. În figura de mai sus punctele b și a care au rangurile i și $i-1$ corespund punctelor de frontieră $(A2, \text{MAX}(A2))$, $(A1, \text{MAX}(A1))$ de pe orizontul superior.

Efectuând calculele legate de intersecția a două segmente rezulta:

$$A3 = \frac{B1A2 - B2A1 - \text{MAX}(A1)A2 + \text{MAX}(A2)A1}{\text{MAX}(A2) - \text{MAX}(A1) - B2 + B1}$$

$$B3 = \frac{B1\text{MAX}(A2) - B2\text{MAX}(A1)}{\text{MAX}(A2) - \text{MAX}(A1) - B2 + B1}.$$

Observatie. Dacă $\text{MAX}(A2) - \text{MAX}(A1) - B2 + B1 = 0$ atunci segmentul ba este paralel cu unul din orizonturi, mai precis se află pe linia orizontului respectiv.

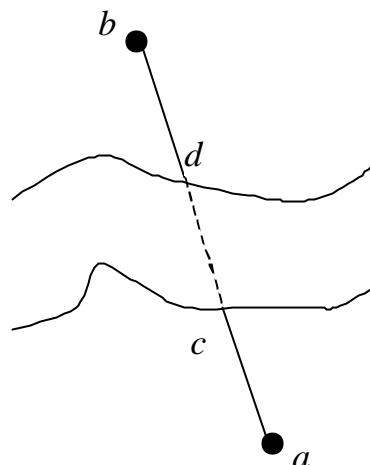
C. $P=0$ și $Q=0$

```
void CAomView::OnDraw(CDC* pDC)
{
    CAomDoc* pdoc = GetDocument();
```

Segmentul ba se află în zona 2 și nu se trasează.

D. $P=1$ și $Q=2$ sau $P=2$ și $Q=1$

Segmentul traversează zona 2, intersectând ambele orizonturi. În această situație se calculează două intersecții: c și d .

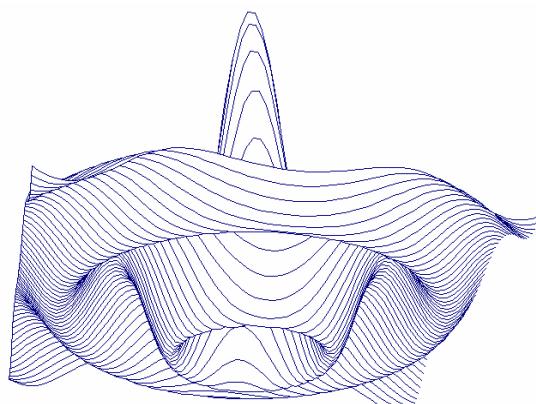
Se utilizează pentru trasearea segmentului ab interpolarea liniară. Fie $Y = MX + N$, ecuația dreptei ce trece prin punctele a și b . Parametrii M și N sunt:

$$M = \frac{B2 - B1}{A2 - A1}, N = \frac{B1A2 - B2A1}{A2 - A1}.$$

Trasearea se va face din aproape în aproape, tinând cont de coordonatele punctelor de pe cele două orizonturi.

Exemplu. Pentru funcția:

$Z = f(x,y) = \sqrt{x^2 + y^2}$, suprafața desenată va fi urmatoarea:

Codul funcției OnDraw din MFC pentru trasearea suprafeței este redat mai jos. În funcția Scalare este realizată transformarea vizualizare.

```

ASSERT_VALID(pdoc);
// TODO: add draw code for native data here
pdoc->pf=fopen("aom.txt","rt");
if(!pdoc->pf){MessageBox("Nu exista fisierul de intrare!");return;}
double a1,b1,a2,b2,tx[100][100],ty[100][100];
int LCS[5000],LCI[5000],VALMAX=10000,VALMIN=-10000;
int nl=50,np=50;
RECT r;
GetClientRect(&r);
int vl=r.left+10,vt=r.top+10,vr=r.right-10,vb=r.bottom-10;
fscanf(pdoc->pf,"%lf",&a1);fscanf(pdoc->pf,"%lf",&b1);
fscanf(pdoc->pf,"%lf",&a2);fscanf(pdoc->pf,"%lf",&b2);
fclose(pdoc->pf);
double z,x,y,pasl=(b1-a1)/nl,pasp=(b2-a2)/np;
double wl=le20,wr=-le20,wt=-le20,wb=le20,ax,ay,bx,by,xo,yo,zo;
double xr,yr,R=10*sqrt((a1-b1)*(a1-b1)+(a2-b2)*(a2-b2));
double ct=cos(pdoc->teta),st=sin(pdoc->teta);
double cf=cos(pdoc->fi),sf=sin(pdoc->fi);
int i,j,li=r.right-r.left;
for(i=0;i<=r.right;i++){LCS[i]=VALMIN;LCI[i]=VALMAX;}
x=a1;i=0;
while(x<=b1)
{
    y=a2;j=0;
    while(y<=b2)
    {
        z=f(x,y);
        xo=-x*st+y*ct;
        yo=-x*ct*sf-y*st*sf+z*cf;
        zo=-x*ct*cf-y*st*cf-z*sf+R;
        xr=R*xo/zo;yr=R*yo/zo;
        tx[i][j]=xr;ty[i][j]=yr;
        if(xr<wl)wl=xr;
        if(xr>wr)wr=xr;
        if(yr<wb)wb=yr;
        if(yr>vt)vt=yr;
        y+=pasp;
        j++;
    }
    x+=pasl;i++;
}
nl=i;np=j;
Scalare(wl,wr,wt,wb,vl,vt,vb,ax,ay,bx,by);
int xe,ye,cod1,cod2;
CPoint e[100][100];
for(i=0;i<nl;i++)
    for(j=0;j<np;j++)
    {
        xe=(int)(ax*tx[i][j]+bx+0.5);
        ye=(int)(ay*ty[i][j]+by+0.5);
        e[i][j].x=xe;e[i][j].y=ye;
    }
int x1,y1,x2,y2;
for(i=0;i<nl;i++)
{
    x1 = e[i][0].x;y1=e[i][0].y;
    if(LCS[x1]<=y1)cod1=1;
    else if(LCI[x1]>=y1)cod1=3;
        else cod1=2;
    pDC->MoveTo(x1,y1);
    for(j=1;j<np;j++)
    {
        x2=e[i][j].x;y2=e[i][j].y;
        if(LCS[x2]<=y2)cod2=1;
        else if(LCI[x2]>=y2)cod2=3;
            else cod2=2;
        double a=y2-y1, b=x2-x1;
        double c=y1*x2-x1*y2;
        if(b!=0)
        {
            a=a/b;b=c/b;
            if(cod1==1&&cod2==1)
            {
                pDC->LineTo(x2,y2);
                for(int k=x1;k<=x2;k++)
                {
                    LCS[k]=(int) (a*k+b+0.5);

```

```

        if(LCI[k]==VALMAX)LCI[k]=LCS[k];
    }
}
if(cod1==3&&cod2==3)
{
    pDC->LineTo(x2,y2);
    for(int k=x1;k<=x2;k++)
    {
        LCI[k]=(int) (a*k+b+0.5);
        if(LCS[k]==VALMIN)LCS[k]=LCI[k];
    }
}
if(cod1==1&&cod2==2)
{
    int kx=x1;
    int ky=y1;
    while(ky>=LCS[kx])
    {
        LCS[kx]=ky;
        if(LCI[kx]==VALMAX)LCI[kx]=LCS[kx];
        kx++;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->LineTo(kx-1,LCS[kx-1]);
    pDC->MoveTo(x2,y2);
}
if(cod1==3&&cod2==2)
{
    int kx=x1;
    int ky=y1;
    while(ky<=LCI[kx])
    {
        LCI[kx]=ky;
        if(LCS[kx]==VALMIN)LCS[kx]=LCI[kx];
        kx++;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->LineTo(kx-1,LCI[kx-1]);
    pDC->MoveTo(x2,y2);
}
if(cod1==2&&cod2==1)
{
    int kx=x2;
    int ky=y2;
    while(ky>=LCS[kx])
    {
        LCS[kx]=ky;
        if(LCI[kx]==VALMAX)LCI[kx]=LCS[kx];
        kx--;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->MoveTo(kx+1,LCS[kx+1]);
    pDC->LineTo(x2,y2);
}
if(cod1==2&&cod2==3)
{
    int kx=x2;
    int ky=y2;
    while(ky<=LCI[kx])
    {
        LCI[kx]=ky;
        if(LCS[kx]==VALMIN)LCS[kx]=LCI[kx];
        kx--;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->MoveTo(kx+1,LCI[kx+1]);
    pDC->LineTo(x2,y2);
}
if(cod1==1&&cod2==3)
{
    int kx=x1;
    int ky=y1;
    while(ky>=LCS[kx])
    {
        LCS[kx]=ky;
        if(LCI[kx]==VALMAX)LCI[kx]=LCS[kx];
        kx++;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->LineTo(kx-1,LCS[kx-1]);
    kx=x2;ky=y2;
    while(ky<=LCI[kx])

```

```

    {
        LCI[kx]=ky;
        if(LCS[kx]==VALMIN)LCS[kx]=LCI[kx];
        kx--;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->MoveTo(kx+1,LCI[kx+1]);
    pDC->LineTo(x2,y2);
}
if(cod1==3&&cod2==1)
{
    int kx=x1;
    int ky=y1;
    while(ky<=LCI[kx])
    {
        LCI[kx]=ky;
        if(LCS[kx]==VALMIN)LCS[kx]=LCI[kx];
        kx++;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->LineTo(kx-1,LCS[kx-1]);
    kx=x2;ky=y2;
    while(ky>=LCS[kx])
    {
        LCS[kx]=ky;
        if(LCI[kx]==VALMAX)LCI[kx]=LCS[kx];
        kx--;ky=(int) (a*kx+b+0.5);
    }
    pDC->MoveTo(kx+1,LCS[kx+1]);
    pDC->LineTo(x2,y2);
}
if(cod1==2&&cod2==2)pDC->MoveTo(x2,y2);
}
cod1=cod2;
x1=x2;y1=y2;
}
}

void Scalare(double wl, double wr, double wt, double wb, int vl, int vr, int vt, int vb,
double &ax, double &ay, double &bx, double &by)
{
ax = (vr - vl) / (wr - wl);
bx = (vl*wr - wl*vr) / (wr - wl);
ay = (vb - vt) / (wb - wt);
by = (wb*vt - vb*wt) / (wb - wt);
}

```

Bibliografie

1. Bates, J., Topkins, T., *Utilizare Visual C++ 6*, Teora, Bucuresti, 2000
2. Cullens, C., Davidson, M., *Utilizare Visual C++ 4*, Teora, Bucuresti, 1999

3. Cunningham, J., *Computer graphics and object oriented programming*, John Wiley & Sons, 1992
4. Dony, R., *Graphisme scientifique sur micro-ordinateur*, Masson, Paris, 1989